Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37192
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

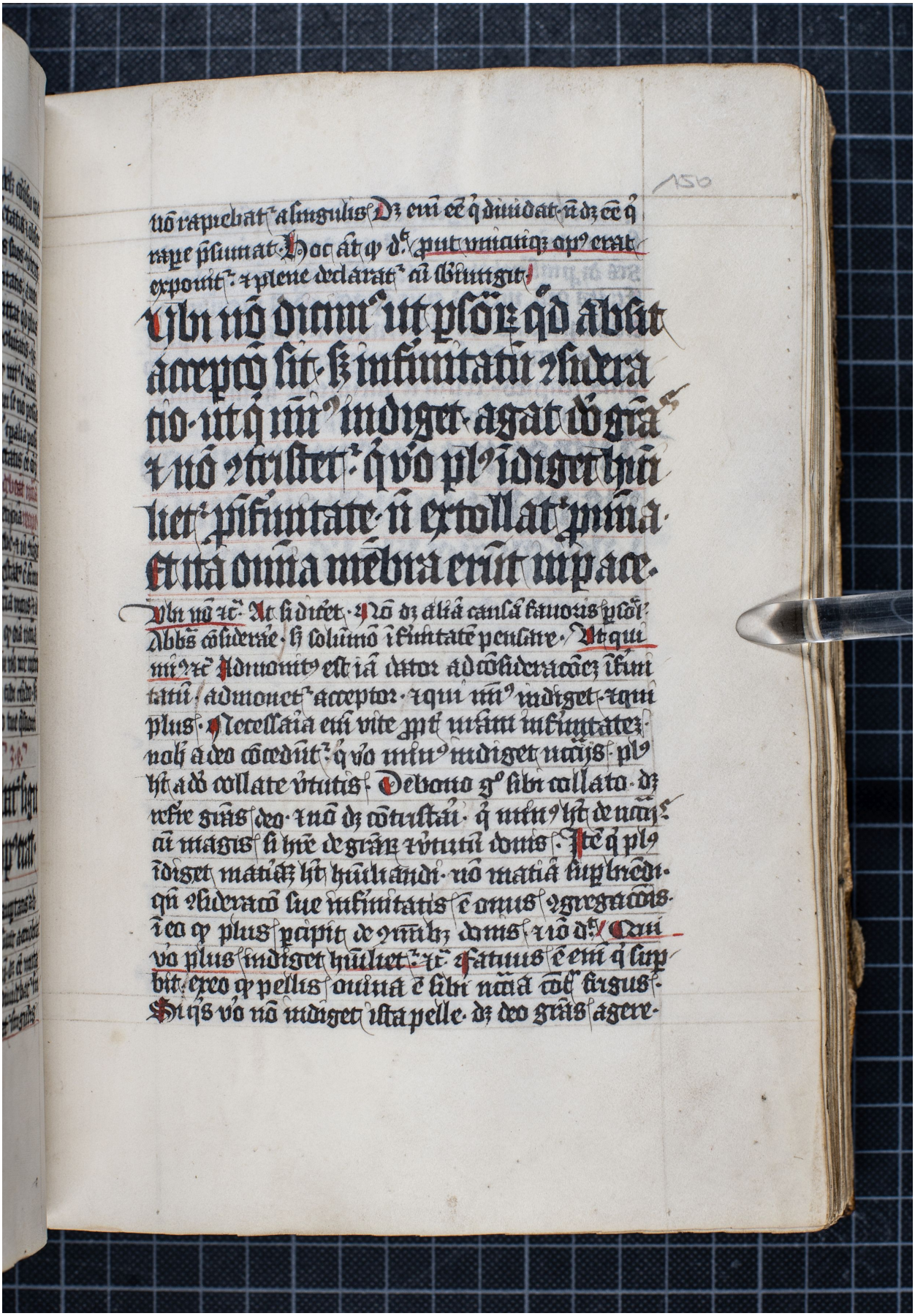

150

non reprehendat singulis. Dicit enim esse quod diuidat. non dicit esse quod
rape sumat. Hoc autem quod dicit. put uniuersi quod erat
exponit. et plene declarat. cum subiungit.

Ubi nos dicimus ut prosit quod abstu
lerit pro sit. si infinitati sidera
no. ut quisque indiget. agat deo gra
tias non tristetur. quod vobis plus indiget habu
ierit. sibi infinitate. in extollat. prima
et ita omnia membra erunt in pace.

Ubi nos. ꝛc. At si dicet. quod non dicit alia causa fauoris prosit.
Abbas considerare. si solummodo infinitate peculiare. Ut qui
nimis. ꝛc. Admonuit est iam dictor ad considerationem infini
tatis. admonet acceptor. et qui nimis indiget. et qui
plus. necessaria enim vite propter unum infinitatem
nobis a deo concedunt. quod vobis minus indiget magis pl
ut ad collate virtutis. Debemus quod sibi collato. dicere
gratias deo. et non dicit constitutum. quod minus habet de magis
ad magis si habet de gratia et virtutibus domus. Ecce quod plus
indiget maius habet habundandi. non maiora suppleredi
qui sideratio sue infinitatis est omnis egregiationis
in eo quod plus capit de omnibus domus. non dicit. Cum
vobis plus indiget habuerit. ꝛc. Statuus est enim quod sup
bit. ecce quod pellis omnia est sibi nata colligus.
Hi qui vobis non indiget ista pelle. dicit deo gratias agere.